

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Maii. Expedit ab imo surgere, quàm ex alto cadere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

22. DIES MAII.

Expedit ab imo surgere, quàm ex alto cadere. *S. Augustin. Epist. 89.*

Quod est flos in horto, hoc est homo in mundo. I. **P**roponam tibi hodie hortum, nem primò cadentem ex alto, deinde resurgentem imo: mane triticum, vesperizantium: manè pudicitiam liliū, vesperi impudiciam liliū: mane speciosum florem, quot foliis totidem veluti labiis haurientem cœli rorem, vesperi, aridum fœnum; dignum mitti in clibanum. Ille est David vir secundum cor Dei, postea tam excors, ut eiecit e corde Deum. In hoc puncto proponam illum manè, in altero meridiè, in postremo vesperi, semper dissimilè. Videtur hæc non tam de alio dixisse, quam de se prædixisse, dum ita cecinit: (a) *Manè sicut herba transeat, manè floreat, vespere decidat.* Ipse indubitanter cum manè evigilasset, mentem ad Deum sustulerat, quæ aurora cælum prius colorare cœperat, quàm ille mentem Divinâ luce ornavisset, ut illa confirmant. (b) *Deus meus, ad te de luce vigilo.* Imò ardorè concepterat animo, pietatis iudicè, pignus sanctimoniam, dignam legem tuendam, ac religiosissimè observandam. Sic ut velut in formosissimo Majo versicolor flosculus erigens, pudicitiam rosæ, innocentiam lili, modestiam violæ, aliaque, aliorum florum decora spectanda exhibebat.

(a) *Psal. 89. 6.* (b) *Ibidem.*

hibebat. Talis erat manè: sicut flores pubescunt summo mane, pulcherrimis suis gemmis, & calycibus adornati existunt.

II. Sub meridiem David collocat se in lectulo eburneis fulcris, aureâque spondâ insigni, stragulo viridi pulcherimè operto, in quo, somno insititio diffundere diem solebat. Post quietem, abit in solarium domus Regiæ, liberiore jam animo, ablegatâ sui custodiâ, & exclusis piis cogitationibus, quibus antea fretus, (a) *perambulabat in innocentia cordis sui, in medio domus sue*, & illic spaciatur. Dum in omnem partem utramque oculorum aciem circumfert, videt in adversâ domus hypetio lavantè se mulierem, cujus fuit eximia oris pulchritudo, quæque facilè lenocinantibus formæ illecebris negligentem sui animû trahere potuisset. Hæret primùm in eo spectaculo curiosè, & libens, animumque adjicit, mox titillatur, & oculis bibit amorem. Cupidinis ardor in cor intromissus jam latè spargit incendium, ventilat per præcordia faces. Hinc dum oculus videt, animus ardet. Quid vis Philosophe, & tanquam irrefragabile axioma jactitas illud: *Non datur actio in distans, sine medio?* illa distabat à Davide, & tamen quid non agebat in Davidem? Sic distans in cor Davidis, medias inter aquas jaculatur flammam. Illa igitur mens, nunc verè amens, quia amans, divinis prius splendoribus conspicua, nunc cæca, nihil videbat honesti, quæ jam omnem spernebat honestatem.

III. Sequitur tempus vespertinum, de quo ipse: *Vespere decidat.* Jam magni illius Herois anima non habitabat domi, sed tota erit cura Bersabeâ, jam sua-

B b 3

viaba-

(a) *Psal. 100. 2.*

viabatur amiculum, jam blanditiis deliniebat, quæ
 nunquam de Dei præsentia, de scelerum fœditate, de
 labe conscientia, de divinis judiciis cogitasset. De
 scendit de solario, jubet inquiri, quæ sit illa mulier
 dicunt esse Bersabeam, Uriæ uxorem. Hic novus ar
 mo tumultus, nova pugna, in qua semper vincit lib
 do, & refert manubias, ac figit trophæa. Ante noctem
 evocari illam jubet, & indigno flagitio se polluit,
 contaminat. Verè se ipse in sacris odibus expressit, &
sperere decidat, & arescat. Ubi, ô David est illa vigilan
 tia, & pii animi cura, quâ in tui custodiam intentum
 ita Deum alloquebaris: (a) *Averte oculos meos ne
 deant vanitatem?* Oculi tibi fuere laquei, illis captus
 es. Ut illud heroicum propositum, *Dixi custodiam
 vias meas?* Turpiter nimis devisti à via vitæ. Hæ
 nos flosculi evanidi, fragiles, ephemeri, qui manè
 remus, in meridie languemus, vesperi aremus. Sicut
 David florebat oriente lucifero, exaruit veniente
 Hespero: manè vas ad gloriam, vesperi vas ad con
 meliam: manè velut Seraphinus in cœlo, vesperi
 ut Scarabæus in cœno. Agnosce hîc, ô homo carnalis
 cam animi imbecillitatem, innatam voluntati volun
 tatem, & nunquam satis deplorandam fragilita
 tem. Denique infideat illud animo certum, tanquam
 Sybillæ folium;

*Est hominum status per florem significatus:
 Ut vere perit, sic homo pulvis erit.*

23. DIES MAII.

Ruina quæ fit in occulto, præcedit ruina
 quæ fit in manifesto. S. August. de civitate
 l. 14. c. 13.

(a) Psal. 118. (b) Ps. 118.